

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

za účasti osob na řízení zúčastněných: I) X
bytem X

II) X
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 94/2022-OSŘ, č. j. KÚLK 48937/2022-OSŘtakto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 27. 6. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 94/2022-OSŘ, č. j. KÚLK 48937/2022-OSŘ, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Pavla Kiršnera, LL.M.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa (dále jen „stavební úřad“ či „správní orgán I. stupně“), ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. MUCL/33177/2021/SU/LH, č. j. MUCL/8575/2022. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla k žádosti x (dále jen „stavebník“) dodatečně povolena stavba opěrné zdi u objektu č. p. XA, ul. X na pozemcích p. č. XB a p. č. XC v k. ú. X.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ke stavbě bylo původně stavebním úřadem vydáno společné povolení ze dne 13. 5. 2021, které však bylo žalovaným zrušeno s tím, že jde o stavbu provedenou bez veřejnoprávního oprávnění. Poté, co bylo zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby, se ve věci dne 20. 1. 2022 konalo ústní jednání na místě stavby. Z protokolu o ústním jednání plyne, že žalobci byla prodloužena lhůta k podání námitek do konce dne 20. 1. 2022. Ke stavebnímu úřadu však byly žalobcovy námitky podány až dne 21. 1. 2022, proto se k nim nepřihlíželo. Dle žalovaného byly ve věci splněny hmotněprávní podmínky pro vydání dodatečného povolení stavby, skutkový stav byl náležitě zjištěn a stavební úřad se dostatečně vypořádal s námitkami účastníků. Podkladem rozhodnutí je zpracovaná projektová dokumentace, založení stavby, již je opravená historická zeď, odpovídá místním základovým poměrům, což bylo staticky ověřeno autorizovanou inženýrkou. Stavba navíc existuje již dva roky, přečkala dvě zimní období, a to bez podstatných závad. O dobrých základových podmínkách svědčí to, že zde po staletí stála historická hradební zeď.
3. Výhrady žalobce považuje žalovaný za tvrzení povšechné povahy nevyvracející konkrétní údaje v odborně zpracovaných podkladech. Skutečnost, že dokumentace byla zpracována ex post není neobvyklá ani protizákonná. Žalobce není vlastníkem pozemku p. č. st 280, má zde pouze zřízeno věčné břemeno užívání. Žalovaný nezjistil, čím by mohlo dodatečné povolení stavby zasáhnout do užívacího práva žalobce. Stavba je dokončena, poměry v území zlepšila, když odstranila havarijní stav původní hradební zdi, čímž obecně zvýšila bezpečnost užívání pozemku p. č. st 280. Všechny ostatní námitky mohl vznést jedině vlastník uvedeného pozemku, jímž žalobce není.

II. Žaloba

4. Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nesprávné již s ohledem na vadné posouzení postupu správního orgánu I. stupně ohledně žalobcem podaných námitek. V řízení před správním orgánem I. stupně bylo nařízeno místní

šetření na den 20. 1. 2022, kterého se žalobce osobně účastnil. Zde žalobce mimo jiné vznesl zmíněné námitky, které nebyly ze strany referentů správního orgánu I. stupně zaprotokolovány a žalobce byl odkázán k jejich doručení v písemné podobě správnímu orgánu I. stupně téhož dne. Žalobce tak učinil bezprostředně po místním šetření, což dokládá otisk příjmového razítka správního orgánu I. stupně na písemných námitkách žalobce s datem 20. 1. 2022. Správní orgán I. stupně však ve svém rozhodnutí o námitkách žalobce vůbec nerozhodl a žalovaný převzal vadné závěry správního orgánu I. stupně ohledně data doručení písemných námitek žalobce. Žalovaný tak vycházel z nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu, že žalobce měl písemné námitky podat až dne 21. 1. 2022, čímž mj. porušil ústavně garantovaný princip právní jistoty žalobce.

5. Dle žalobce žalovaný konstatoval, že vlastníkem pozemku p. č. st XA je P. P. s tím, že žalobce má k tomuto pozemku zřízeno pouze věcné břemeno užívání. Žalovaný nezjistil, čím by dodatečné povolení stavby nepřípustně zasahovalo do užívacího práva žalobce. Rozhodnutí žalovaného je tak v rozporu s § 81 až 85 správního řádu, jelikož nepřípustným způsobem limituje rozsah vad uplatněných v odvolání. Žalobce byl v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zařazen mezi účastníky řízení se všemi právy, které mu stavební zákon přiznává, a to dle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona. V poučení o právu žalobce podat odvolání nebyly odvolací důvody žádným způsobem vymezeny nebo limitovány, tak jak to činí žalovaný ve svém rozhodnutí. Žalovaný tak porušil zásadu rovnosti účastníků a princip právní jistoty, vůči žalobci nepostupoval nestranně. Oprava stavby na pozemku, který žalobce užívá, se jej přímo dotýká. Stavba, o jejíž dodatečné povolení jde, představuje opěrnou hradební zeď, která se v důsledku jejího statického narušení zřítíla také na část pozemku, který užívá žalobce.
6. Konstatování žalovaného, že stavba opěrné zdi zlepšila poměry v území, je povšechné a kusé bez akcentace podkladů, na základě kterých žalovaný dospěl k tomuto závěru. Žalobce trvá na svých námitkách, že stavba a terénní úpravy jsou z hlediska hydrogeologického zcela nevhodné a zásadním způsobem ohrožují životní prostředí. Z průvodní a souhrnné technické zprávy plyne, že v řízení před správním orgánem prvního stupně nebyl proveden řádný geologický průzkum, zda stavba a terénní úpravy nebudou mít negativní vliv na sousední pozemky a stavby včetně pozemku, jež užívá žalobce. Tuto vadu žalovaný neodstranil. Dle žalobce není dostatečně zajištěna stabilita stavby na pozemku, který užívá, vzhledem k použitému materiálu a průběhu prací. Použitá ocelová výztuž neodpovídá projektové dokumentaci, která byla vypracována až po výběru materiálu a zahájení prací na stavbě. Nesprávné je hodnocení žalovaného, který jako kritérium zajištění statiky stavby pokládá období dvou let a zimní období.
7. Z hlediska zachování historického vzhledu nenavazuje opravená část stavby na původní hradební zeď. Veškerá dokumentace potřebná ke stavbě byla stavebníkem dodávána až ex post, a to s hodnocením přílehlavým pro již provedenou stavbu. Rovněž čestné prohlášení stavebníka, že stavba byla uvedena do souladu s předloženou projektovou dokumentací nemůže obstát, jelikož v mezidobí nedošlo k žádným opravám či úpravám stavby a stavebník nebyl u opravy stavby ani přítomen. Stavebník nabyl vlastnické právo k sousednímu pozemku až v průběhu

společného řízení, ve kterém rozhodl správní orgán prvního stupně dne 13. 5. 2021. Zlepšení podmínek užívání pozemku žalobcem tedy není potvrzeno, když nebezpečí opětovného zhroucení stavby není vyloučeno. Nedostatečná statika stavby proto omezuje žalobce v užívání pozemku. K návrhu žalobce na ověření stavu a složení stavby za pomoci sondy se žalovaný ani nevyjádřil.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle žalovaného je zřetelným podacím razítkem a evidenční nálepkou spisové služby prokázáno, že námitky žalobce byly podány opožděně dne 21. 1. 2022, a to osobně u stavebního úřadu. Žalovaný se navíc námitkami žalobce nad rámec své povinnosti zabýval, žalobce se však zejména domáhal provedení většího rozsahu prací, než které byly předmětem žádosti, což jde nad rámec předmětu řízení. Rozsah žalobcem uplatnitelných námitek byl v řízení limitován na takové, které se týkají dotčení jeho věcného břemena, a to dle § 129 odst. 2 ve spojení s § 114 odst. 1 stavebního zákona. Žalobce polemizuje se způsobem provedení stavby, neuvádí však, jaký zde hrozí zásah do jeho věcného břemena. Z žádného předpisu nevyplývá povinnost vždy zpracovávat geologický či hydrogeologický průzkum. V souladu s § 159 odst. 3 stavebního zákona je to projektant, kdo odpovídá za bezpečnost stavby, což platí také v řízení o dodatečném povolení stavby. Jsou-li projektantovi poměry v území dostatečně známy, může zpracovat dokumentaci bez dalších průzkumů.
9. Z věcného hlediska jde v daném případě o opravu původní opěrné zdi, nahrazuje se kus za kus, proto je logické, že provedení průzkumů nepovažoval projektant za potřebné. Vyhláška č. 499/2006 Sb. je postavena na myšlence, že rozsah a obsah dokumentů tvořících projektovou dokumentaci musí odpovídat druhu a významu stavby, jejímu umístění, provedení, účelu využití apod. Skutečnost, že zeď již nějakou dobu existuje, nebyla jediným kritériem zjištění statiky, šlo pouze o podpůrný argument. Součástí projektové dokumentace je statické posouzení autorizované inženýrky. Vyslovení laické pochybnosti žalobcem ohledně správnosti odborných podkladů nemůže na věci nic změnit. Argument, že opravená část stavby nenavazuje na původní hradební zeď, nesouvisí s věcným právem žalobce a jde nad rámec předmětu řízení. Žalobce není oprávněn požadovat provedení sondy, jde o odbornou otázku řešenou projektantem. Rovněž zde absentuje jakýkoli potenciální zásah do věcných práv žalobce.

IV. Zjištění ze správního spisu

10. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že ohledně předmětné stavby opěrné zdi vydal původně stavební úřad dne 4. 6. 2020 předběžné povolení dle § 177 odst. 5 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a to na podkladě ohlášení mimořádných postupů podaného právní předchůdkyní stavebníka. V navazujícím řízení pak stavební úřad dne 13. 5. 2021 vydal společné povolení stavby, které v odvolacím řízení žalovaný zrušil a tehdejší

řízení zastavil. Vysvětlil, že podmínky pro postup dle § 177 stavebního zákona nebyly splněny a provedenou stavbu lze eventuálně dodatečně povolit.

11. V důsledku uvedeného stavební úřad oznámil zahájení řízení o odstranění stavby, které následně přerušil v důsledku stavebníkem podané žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 15. 12. 2021. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad nařídil ústní jednání na místě stavby, které se konalo dne 20. 1. 2022. V protokolu o tomto ústním jednání stavební úřad uvedl, že ověřil provedení stavby dle předložené projektové dokumentace a že žalobce podá ještě téhož dne na podatelnu Městského úřadu Česká Lípa námitky proti stavbě. Přítomné osoby, žalobce nevyjímaje, protokol podepsaly.
12. Ve správním spise jsou dále založeny námitky žalobce datované dnem 20. 1. 2022, na něž je připojeno razítko s datem 21. 1. 2022 a dále samolepka s označením čísla jednacího a uvedeným datem doručení písemnosti 21. 1. 2022. Dne 27. 1. 2022 vydal stavební úřad shora označené rozhodnutí, jímž předmětnou stavbu dodatečně povolil. V odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na opatřené podklady, shrnul průběh řízení a s odkazem na odborně zpracovanou projektovou dokumentaci vypořádal námitky podané účastníci P. P. Dle stavebního úřadu je běžné, že v řízení o dodatečném povolení stavby je projektová dokumentace zpracována až ex post, statické posouzení bylo shledáno vyhovujícím. K námitkám žalobce stavební úřad nepřihlížel, neboť ty mohly být uplatněny nejpozději při ústním jednání dne 20. 1. 2022, stavební úřad je však obdržel až dne 21. 1. 2022.
13. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. V něm argumentoval obdobně jako v žalobě včetně toho, že jeho námitky byly podány již dne 20. 1. 2022, na což stavební úřad nesprávně nebral zřetel, když považoval námitky za podané dne 21. 1. 2022. K odvolání žalobce přiložil obsahově tytéž námitky ze dne 20. 1. 2022, jaké již byly součástí správního spisu, nicméně žalobcem předložený stejnopis námitek má na první straně podací razítko Městského úřadu Česká Lípa s vyznačeným datem podání 20. 1. 2022. Na podkladě tohoto odvolání vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
15. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, která vystupuje do popředí v souvislosti s prvním uplatněným žalobním bodem. Ten směřuje, obdobně jako v odvolání, k tomu, že námitky žalobce proti stavbě, které správní orgány označují za opožděné, nebyly v prvostupňovém řízení podány až dne 21. 1. 2022, nýbrž již dne 20. 1. 2022, tedy včas. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaný by námitky podané dne 20. 1. 2022 považoval za včasné, nicméně ve spise jsou založeny námitky s vyznačeným

datem podání 21. 1. 2022, což je dle žalovaného důvodem pro jejich označení za opožděně podané. Takovou reakci na žalobcovo odvolání však považuje soud s ohledem na obsah odvolání včetně jeho přílohy za zcela nedostatečnou a odtrženou od podstaty problému, jenž plyne z obsahu správního spisu.

16. Žalobce totiž v odvolání nesetřval u pouhého tvrzení o podání námitek dne 20. 1. 2022, které by bylo možno vyvrátit jednoduchým odkazem na podací razítko (či samolepku) vyznačené na jediném ve spise založeném stejnopisu žalobcových námitek. Žalobce své tvrzení podložil předložením druhého stejnopisu týchž námitek, na němž je otištěno podací razítko Městského úřadu Česká Lípa se zřetelně vyznačeným datem 20. 1. 2022. V odvolacím řízení byl tedy stav spisu takový, že se zde nacházely dvojě obsahově tytéž námitky, přičemž na prvních, které byly součástí prvostupňového spisu, je vyznačeno datum 21. 1. 2022, nicméně na druhých, které předložil žalobce s tím, že je podal osobně bezprostředně po skončení ústního jednání dne 20. 1. 2022, je skutečně vyznačeno datum podání 20. 1. 2022. Tím se situace proměnila natolik, že nelze považovat za postačující, pokud žalovaný v podstatě zopakoval závěr správního orgánu I. stupně, totiž, že ve spise se nachází námitky s vyznačeným datem 21. 1. 2022, čímž je otázka včasnosti námitek zodpovězena.
17. Bylo naopak namístě konstatovat, že žalobce na podporu své odvolací argumentace předložil konkurenční stejnopis námitek, na němž je datum podání vyznačeno jinak. S tímto rozporem se pak měl žalovaný náležitě vypořádat, aby tak dostal své povinnosti adekvátní reakce na žalobcovo odvolání. Žalobce totiž přinejmenším zpochybnil správnost datumu vyznačeného na první verzi námitek. Žalovaný nikterak nevysvětlil, jak nahlíží na skutečnost, že žalobce disponuje stejnopisem námitek, na němž je s datem 20. 1. 2022 vyznačeno podací razítko Městského úřadu Česká Lípa, které po zběžném zhlednutí odpovídá dalším podacím razítkům tohoto orgánu, jež jsou k vidění ve správním spise. Odvolací námitka žalobce byla stroze smetená ze stolu bez uchopení nastíněné podstaty problému. Takové odůvodnění závěru o opožděnosti žalobcem podaných námitek je nedostatečné, a tedy způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
18. Vzhledem k uvedenému bude v dalším řízení třeba otázku včasnosti podání žalobcových námitek důkladněji posoudit a v případě, že budou námitky shledány včasnými, bude namístě se jimi v celém rozsahu věcně zabývat, k čemuž doposud nedošlo, byť žalovaný na námitky částečně reagoval. K tomu není v tuto chvíli povolán soud, který v návaznosti na žalobní argumentaci a s ohledem na další řízení pouze uvádí, že v řízení o dodatečném povolení stavby je účastník s ohledem na ustanovení § 129 odst. 2 ve spojení s § 89 odst. 4 a § 114 odst. 1 stavebního zákona skutečně limitován, pokud jde o rozsah námitek, které může uplatnit. Na druhé straně nelze toto omezení vykládat příliš extenzivně jen proto, že žalobce není vlastníkem stavbou dotčeného pozemku. Osoba oprávněná z věcného břemene užívání pozemku může jistě argumentovat směrem ke konstrukčním nedostatkům a nestabilitě stavby, v důsledku čehož se obává jejího zhroucení na jí užívaný pozemek. Takové zhroucení by mohlo představovat zásah do užívacího věcného práva žalobce. Žalovanému lze dát za pravdu, že provedení geologického či hydrogeologického průzkumu není nezbytně vyžadováno v případě všech staveb, nýbrž závisí na okolnostech konkrétního případu. Podstata žalobcovy argumentace

proti stavbě se objevila již v podaných námitkách, z uvedených důvodů není namístě, aby se soud takovou argumentací nyní podrobněji zabýval.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

19. Na základě shora uvedeného soud postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V dalším řízení bude správní orgán vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému.
21. Náklady byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta, tedy 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.
22. Protože osobám zúčastněným na řízení soud neuložil v řízení žádné povinnosti a současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, vyslovil v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že se osobám zúčastněným na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. května 2023

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu